

Rannad põlvest-põlve autodega!

TÄNA LEHES:

Juhtkiri lk 2
Vallavolikogust lk 2
Parim teenindaja lk 2
Kurb kevad lk 3
Uus nägu lk 3
Kuldsed Rannad lk 4
Meenekonkurss lk 5
Külakoosolekud
tulemas lk 5
Metsanädal lk 6
Alexander Stael von
Holstein lk 7
Vana pilt jutustab lk 8
Kulu põletamisest lk 9
Liina Belgias lk 10
Suitsuanduritest lk 11
Kuulutused lk 11-12
Juubilarid lk 12

Jüriöö ülestõusu 664. aastapäeva tähistamiseks traditsiooniline Tõstamaa

JÜRIÖÖ JOOKS

esmaspäeval, 23. aprillil

Registreerimise algus seltsimaja ees **20.30**, **avamine 20.45**, **start kell 21.15**

6-liikmelised (3N+3M) võistkonnad

Võistkonnal peab olema teatepulgana kasutatav **tõrvik** (vähemalt algul põlev)!

ühe etapi pikkus ca **400**

vanusegrupid:

võistkonna **koguvanus** kuni **60** aastat, **61-90** aastat, **91-180** aastat, üle **180** aasta!

Auhinnad parimatele, loosiauhinnad!

Tule veeda sportlik kevadõhtu!

Kavaru külaseltsi eestvedamisel süvendati sadam ja valmis ka uus paa-dikai. Järgmisena peaks jaanipäevaks valmima sadamas asuv ühishoone külarahva kooskäimisteks, spordi-plats, kiige, pingid ja haljastus. Raha tööde teostamiseks taotleti PRIA –lt.

JUHTKIRI

Kevade tulek - ta järgi ei anna, trügib me õue ja pungad lõob valla. Vesi, mis jääs, nüüd vuliseb taas - värskuse üledoos linnas ja maal.

Ei lindude juttu nüüd kuulata jõua, kool oma käimisi siiski veel nõuab. Päikesekiir mu õppetööd segab, kuid lohutab see - pole lõpp kaugel enam.

Marit Karotamm
9.b klass

Emadepäeva kontserdid

esinevad meie
valla laulu-,
tantsu- ja
põlvilapsed

12. mail kl 13
Tõhela

rahvamajas

12. mail kl 15
Seliste külatoas

13. mail kl 12
Tõstamaa
rahvamajas

Vallavolikogu teated

□ Vallavolikogu istung toimus 13. aprillil 2007.a.

► Kuulati vallavanema Toomas Rõhu infot lähiajal valdas toimunust.

► Otsustati anda nõusolek Tõstamaa vallas, Rammuka külas asuva Kustase katastriüksuse jagamiseks kaheks eraldi katastriüksuseks:

Jakobi katastriüksus, maa sihtotstarve on maatulundusmaa 100 % ja Oskari katastriüksus, maa sihtotstarve on elamumaa 100 %.

► Anti nõusolek Tõstamaa vallas, Ranniku külas asuva Ranna katastriüksuse jagamiseks:

Ranna katastriüksus, sihtotstarve on maatulundusmaa 100 % ja Rannake, sihtotstarve on maatulundusmaa 100%.

► Anti nõusolek Tõstamaa vallas, Sorgu saarel Sorgu Tulepaagi katastriüksuse jagamiseks kaheks eraldi katastriüksuseks:

Sorgu Tulepaak, maa sihtotstarve on transpordimaa 100 % ja Majakavahi katastriüksus, maa sihtotstarve on sotsiaalmaa 100 %.

► Anti nõusolek Tõstamaa vallas, Tõstamaa alevikus Tõstamaa Staadioni kinnistu jagamiseks kaheks eraldi kinnistuks:

Tõstamaa Staadioni kinnistu, sihtotstarve on sotsiaalmaa 100 % ja Võimla kinnistu, sihtotstarve on sotsiaalmaa 100 %.

► Anti nõusolek Tõstamaa vallas, Tõstamaa alevikus Jõe t. 5 kinnistu jagamiseks kaheks eraldi kinnistuks:

Jõe t. 5 kinnistu, maa sihtotstarve on maatulundusmaa 100 % ja Jõe t. 5 A kinnistu maa sihtotstarve on maatulundusmaa 100 %.

► Otsustati määrata Tõstamaa vallas, Kastna külas Lootsiku katastriüksuse 82602:003:0191 sihtotstarbeks elamumaa 100 %.

► Tunnistati peremehtuks ja võeti valla munitsipaalomandisse Tõstamaa vallas, Männikuste külas asuv endine Tõhela meierei hoone, Alu külas asuv endine mürgikuur ja Kiraste külas asuv Kivitoa laut.

► Algatati Tõstamaa vallas Kastna külas asuva Enno maaüksuse detailplaneering eesmärgiga maaüksuse krundideks jagamine ning maa sihtotstarbe muutmine elamumaaks.

► Algatati Tõstamaa vallas Kastna külas asuva Kruusiaugu maaüksuse nr. I detailplaneering, eesmärgiga maaüksuse krundideks jagamine ning maa sihtotstarbe muutmine elamumaaks. Minimaalseks lubatud krundi suuruseks millele antakse ehitusõigus on 2 ha.

► Kinnitati vallavalitsuse liikmeks ja abivallavanemaks Anu Peterson.

► Kiideti heaks vallavanema poolt esitatud tehoiukava.

► Müüdi otsustuskorras Osaühingule Mändel Männikuste külas asuv Atka maja kinnistu pindalaga 2007 m² ja Tõlli Mardi kinnistu pindalaga 9103 m².

► Kuulati vallavanema ettekannet Tõstamaa sadamaala arendamise võimalustest.

► Kinnitati Tõstamaa lasteaia arengukava aastateks 2007-2009.

Eve Sahtel
vallasekretär

Parim teenindaja on Tõstamaal

□ Märts oli kuulutatud eesrindliku teenindaja kuuks. Püüdsin minagi selle kuu jooksul silma peal hoida kodukoha teeninduskultuuril. Üldpilt on väga rõõmustav. Ei olnud juhust kohtuda ühegi igavleva või turtsaka teenindajaga. Mõlemas toidukaupluses oli meeldiv tödeda äärmist tähelepanelikkust. Vähihagi probleemi tekkimisel (näiteks ei leia vajalikku toodet kohe üles) olid müüjad varmad leti tagant lahkuma

ja kiiresti vajalikku kaupa leidma ja pakkuma. Siinkohal meenub mulle kogemus Port-Arturist, kus samasuguses situatsioonis viipas teenindaja vaid hooletult umbmääras suunas. Raamatukogus teab juhataja Lea oma lugejate maitset ja annab alati asjakohseid soovitusi. Eriti lugupidavat suhtumist olen kogenud sides (Zeena, Tiitu). Väga hea meelega lisan siia meeldivalt pika nimekirja meie headest teenindajatest:

Katrin, Ille, Maire, Silvi, Sirje, Lehte, Ilka, Gerli, Merle, Ene. Minul kui endisel õpetajal on südantsoojendav kogeda, et õpilastest on kasvanud oma tööd armastavad inimesed. Suveturistid lahkuvad Tõstamaalt kindlasti positiivsete emotsioonidega. Loodan, et minuga nõustuvad ka kaasliiklendid. Ilusat kevadet ja saabuvat suve!

Efeline

TOIMETUS

Toimetaja Ülle Tamm Tel. 505 5340 Küljendaja Merike Tamm,
Internet: www.parnumaa.ee/tostamaa/tt
Saatke meile oma jutte ja fotosid aadressil leht@tostamaa.ee

Levi: Tõstamaa PMÜ kauplus, Seliste Jaani pood, Pootsi pood, Tõhela pood ja raamatukogu, Tõstamaa bensiniijaam.
Trükikoda Hansaprint
Tiraaž: 600tk

Kurvakstegev kevad

□ Tänavune varakevad rõõmustab pilvitu taeva, päikesesära ja tavatult kõrge õhusoojusega. Ilus ilm meelitab inimesi koduümbrusi talvesaastast puhtaks rookima, sest juba lendavad liblikad ja õied on lahti esimestel kevadlilledel. Aleviku keskvaljakud on hallid talvekasukad seljast heitnud ja ilusa kevadiselt puhta rüü saanud. Nii, et süida võiks rõõmust hõisata.

Aga ei saa, sest meie hulgas on huligaane, kellel puudub igasugune austus ja lugupidamine kodukoha looduse vastu. Pruugib vaid minna Paisjärve äärde, kui tundub, et oled sattunud Pootsi soparallile. Kiigeplatsil on ATV-ga sissesõidetud sügavad vaod ja kogu plats on segi pööratud. Isegi luidetel on näha "hulljulguse" demonstratsiooni jäljed. Matkarajal liikudes võib leida 6 - 7 meetri kõrguseid kuuski, millel latv jõulupuuks mahasaetud on. Lõhutud sipelgapesadest ei hakka kirjutamagi. Tõeliselt hale vaate-

pilt! Siinkohal tuleb meelde, et Singapuris ootab ainult nätsu mahasülitamise eest 500 dollari suurune trahv. Kas meie korrakajad ei suuda midagi ette võtta nende rallitajate väljaselgitamiseks ja trahvimiseks? Eriti kurb on tõsiasi, et lapsedki omandavad täiskasvanute halbu kombeid. Paarkümmend aastat tagasi istutasime laste mänguväljaku serva viis torakat kuuske. Kuusk kasvab üldse aeglaselt, aga üks neist viiest jäi algul päris kängu. Põuastel suvedel turgutasime teda ikka kastmise ja kobestamisega. Sellest oli ka kasu, sest viimastel aastatel hakkas kuuseke jõudsalt kosuma. Kahjuks lõpetas kuuse kasvu kõrgusesse ühe poisi (nimi teada) mõtlematu või ka pahatahtlik tegu, ta murdis puu ladva lihtsalt maha. Kuusk sellest ei sure, aga sihvakat ilupuud ei saa temast enam kunagi. Mõtteainet kuipalju! Peaasi, et keegi ei mõõduks pahategijatest ükskõikselt vaid sekkuks sõna või teoga. Tõstamaa on ilus kodu meile kõigile!

Efeline

Kuuseke, kelle kasvamine kõrgustesse on igaveseks lõppenud. Kas see mõttetult murtud kuuselatv oli tõesti kellelegi eluliselt vajalik? Tundub pigem hoolimatu teona.

UUS NÄGU

□ Juba mõnda aega on vallamajas uus töötaja liikumas, kes Sa oled, millisel ametikohal töötad ja milliste küsimustega valla rahvas võib Sinu poole pöörduda?

Olen Anu Peterson ja töotan vallavalitsuses abivallavanema ametikohal. Minu töövaldkonda kuuluvad peamiselt valla kultuuri-, noorsoo- ja sotsiaaltöö juhtimine

ning koordineerimine, samuti õigusalasel küsimused.

Kus oled koolis käinud ja mida teinud enne Tõstamaale tulekut?

Minu koolitee sai alguse Varblas, seejärel õppisin Pärnu 1. Keskkoolis ning 1998.

aastal lõpetasin Õigusinstituudi õigusteaduse erialal. Tööle asusin Varbla Vallavalitsuses vallasekretärina, kus töötasin ligi 8 aastat. Seejärel töötasin SA-s Pärnu Haigla juristina. **Kas Sul on midagi erilist südamele, mida valla elus – olus tuleks arendada või lahendada?**

Kindlasti tahaks suuremat tähelepanu pöörata noorsoo-

töö edendamisele vallas. Olen korraldanud rahvusvahelisi noorsoovahetusprojekte ja osalenud mitmel noorsootöölasele koolitusel ning soovin neid kogemusi nüüd oma töös rakendada.

Samuti tahaksin kaasa aidata lasteaiade ja hooldekodu arendamisele ning kaasajastamisele.

Millega tegeled vabal ajal?

Enamuse vabast ajast pühendan 3-aastase pojaga tegelemisele. Armastan väga laulmist ning peaaegu 10 aastat olen laulnud Varbla Rahvama ja naisansambli "Midrilind". Aitan kaasa ka minu õe pere poolt omaalgatuslikus korras loodud MTÜ Varbla Muuseumi tegemistele.

TT

112

□ 24. märtsil kell 22:44 teatati häirekeskusele tulekahjust Tõstamaa alevikus Ehitajate teel. Päästjate kohale jõudes selgus, et elumaja teise korruse toas, kus tuli alguse oli saanud, otseselt leeki ei ole, kuid terve ruum on suitsu täis. Hoonesse sisenenud päästjad töid ruumist välja vingu saanud naise, kelle kiirabi toimetas Pärnu Haiglasse. Tuli oli arvatavalt alguse saanud riidekapi juurest, tulekollete leidmiseks avasid päästjad ka ruutmeetri ulatuses toa seina. Sündmuskohal käisid päästjad Tõstamaalt ja Pärnust. Tulekahju põhjustega jäi tegelema politsei.

Õnn ja rõõm on hoidnud kuldseid Randasid koos

□ Ega meie suguvõsas ole naiste või meeste vahetamist kombeks olnud ja nii on Ranna ehk rahva suus tuntud Karmi Heino viiskümmend aastat järjepanu ühte naist pidanud. Aga eks see ole nakav ja Heino kolm poega on samuti kangesti pere küljes kinni. Mees loeb palju biograafiaid ja imestab, et miks peab küll nii palju naisi vahetama.

Elgat nägi Heino esimest korda 1950 –ndal aastal oma õe pulmas Tõhelas. Heino oli asunud tööle 1955 aastal Selistesse autojuhiks ja Elga töötas Pootsi rahvamaja juhatajana ning just sel ajal see säde nende vahel tekkis. “Peod toimusid igal pühapäeval ja nii ta läks”, on kuldpaar ühte meelt. “Eks armastuse akatus ja lõpp, kõik peab ilus olema”, lisab mees. Registree- rima pöörutasid noored vanemate eest teadmata. Elga kassapidajana pidi pangast raha tooma ja Heino väetist vedama, vahepeal käidi registreerimas ning oligi asi tehtud. Siis mindi kohvik Kunglasse tähistama ja mekiti Kännu Kukke, sest ega veneajal olnud aega pulmi pidada, kogu aeg pidi tööd tegema, seletab mees.

Algul elasid noored Elga vanemate juures, aga 1962. aastal kolisid Allika talusse päris oma koju. Tol ajal maksis talu 350 rubla ja see oli väga suur raha. Hea teeäärne paik käib palju külalisi, arutab pererahvas. Esimesed lapsed sünnitas Elga vanematekodus Karmil. Tädi, kes ümberkaudseid lapsi ennegi ilmale aidanud, võttis vastu nii Aivari kui Kalevi. Kõige noorem Tarmo sai ilmale pisut peenemas kohas Tõstamaa haiglas. Poiste kasvatamine sujus lihtsalt, kui isa oli garaazis siis olid posid ikka ninapiidi juures. Alati kui majja sigines uus sõiduriist pani Heino

Elga ja Heino Rand kuldseid pulmi tähistamas.

posid kohe rooli, nii ei ole kellelgi neist aega olnud hukka minna. Tööd tuli tol ajal kõvasti teha, Heino sõitis autoga ringi üle suure Venemaa ja oli palju kodust ära. Samal ajal pidi Elga kodus loomi talitama, poisse kooli saatma ja veel oma tööle käima. Sel ajal oli igas peres lehm ja hobune, üldse peeti palju loomi, aga nüüd on laudad tühjad ja neil enestelgi on ainult kass ja koer, meenutab peremees. Heinaajal oli raske, teinekord tuli keset ööd lakas mütata, sest vihm ei oodanud ja hommikul pidi jälle riigitööle minema, see väsisas üksjagu. Sutike jäi Elgal aega ka tantsimise ja laulmise jaoks.

Nüüd saab Elga lõpuks puhata ja ega Tarmo lasel tal suurt toimetada vaid ajab töö juurest minema ning kä-

sib tervist hoida. Ühtemoodi poegade saavad ka miniad tubliduse eest kõvasti kiita. Heino suur hobi on reisimine. Ta on käinud läbi Prantsusmaalt Baikalini ja praegu on tal suur soov Rootsi ja Ahvenamaale sõita. Häda on selles, et pole reisikaaslast võtta, sest Elga ei taha enam reisida vaid naudib kodust olemist, kurdab mees. Palju aastaid on Heino oma autoga ka meretaga Kihnus ning Manijas käinud, et saarerahvale kütet ja ka muud kraami vedada, julgelt üle jää või viimasel ajal ka praamiga. Veel meeldib maiasmokast mehele messilasi pidada, kunagi võttis ta 40 liitrit mett motika peale, tegi tiiru külapeal ja teenis teleri raha. Aga nii häid aastaid on siiski harva. Suurt huvi tunneb ta ajaloo ja elu-

lugude vastu ning on Pootsi raamatukogus omainimene.

Pika kooselu saladuseks peab kuldpaar teineteise mõistmist. Elga sõnul on Heino kindla sõnaga mees ja viib oma tahtmise alati läbi. Eks see ajab naise mõnikord jonnima, aga keegi peab ju järele andma ja enamasti on just tema see. Heino meelest on neid koos hoidnud õnn ja rõõm ning aeg on läinud nii kiiresti nagu oleks vaevalt aasta nende kohtumisest möödas. 24. märtsil pandi Tõstamaa rahvamajas kuldne paar uuesti ja seekord pidulikult paari. Loomulikult tänavad nad kõiki pidulisi, organiseerijaid ja pillimehi kena peo ja kingituste eest.

Valiti välja Tõstamaa meene

1. aprillil lõppes Tõstamaa Vallavalitsuse poolt väljakuulutatud meenekonkurss. Esitada võis piiramatul arvul naturaalsest materjalidest, erineva tehnikaga käsitöötooteid, mis oleks ilusaks kingituseks valla külalistele. Kokku laekus 38 toredat tööd 18 autorilt. Siinkohal suur tänu kõikidele konkursil osalejatele: Malle Tuulmees, Ly-Andra Pärnaste, Maarjan Rand, Ailen Lumera, Evelin Leerima, Gerlyn Maruse, Inger Vahuvee, Jüri Adler, Hans Soll, Vally Selberg, Karin Randmäe, Birgit Pere, Toomas Valimäe, Kati Jõe, Tiina Einola, Merje Koppel, Argo Koppel, Lembe Veskimägi. Au ja kiitus ka kõikidele Tõstamaa Keskkooli õpilastele, kellelt laekus palju värvikaid ideid meenekavandite näol.

Komisjonil oli üsna raske

valikut teha, kuna kõik tööd olid põnevad ja omanäolised. Pika arutelu lõpuks tunnistas meenekonkursikomisjon parimaks tööks Jüri Adleri poolt valmistatud puidust vapikujuline kell. Teise koha sai Vally Selberg seinapiltide ning kolmanda koha Inger Vahuvee salvrätiku/visiitkaartide hoidja eest.

Komisjon soovis ära nimetada ka kõige praktilisema töö, milleks oli Hans Solli Ermistu puukala ning vaimukama töö tiitlid said Inger Vahuvee „Tõstamaa telliskivipadi” ja Evelin Leerima „Tõstamaa maa purgis” eest.

Võitjatega võetakse ühendust!

Täneme veel kord kõiki osalejaid.

Meenekonkursi komisjon.

Jüri Adleri poolt valmistatud puidust vapikujuline kell.

Tõstamaa vallavalitsus kutsub elanikke traditsioonilistele küla koosolekutele

Tõstamaa, Värati, Tõlli

Teisipäeval, 24. aprillil kell 17 rahvamajas

Kavaru

Kolmapäeval, 25. aprillil kell 18 paadisadamas

Pootsi, Köpu, Peerni, Lao

Neljapäeval, 26. aprillil kell 17 Pootsi keskses

Tõhela, Männikuste, Kiraste, Alu

Reedel, 27. aprillil kell 18 rahvamajas

Manija

Laupäeval, 28. aprillil kell 17 külakeskuses

Seliste, Päraküla

Pühapäeval, 29. aprillil kell 17 külatoas

Ermistu, Lõuka

Esmaspäeval, 30. aprillil kell 19 mõisa tallimajas

Kastna, Ranniku, Rammuka

Teisipäeval, 1. mail kell 18 Kastna töökojas

Räägime omavalitsuse tegevusest, külade ja valla arengukavast ja arendamisest, valime külavanimad.

Tule osalema!

Pangabuss

Kõik oma rahaasjad
saad Sa korda ajada pangabussis!

Tõstamaa rahvamaja juures

peatub pangabuss üle nädala
teisipäeviti kell 14.45-15.30
(17. aprill, 1., 15. ja 29. mai,
12. ja 26. juuni, 10. ja 24. juuli)

Bussis saad:

- oma kontole sularaha panna ja välja võtta
- teha arvuti abil makseid
- sõlmida erinevaid lepinguid
- head nõu pangateenuste kohta

Pangabussi sõiduplaan: www.hansa.ee,
küsi lisa 6 310 310. Näeme siis.

Metsanädal tulemas.

Enam kui 500 aastat tagasi kirjutas Leonardo da Vinci, et ükski raamatutarkus ei asenda vahetut kogemust. Väga suur osa inimese käitumisest seletub miljoneid aastaid kestnud evolutsiooniga ürglooduses ning paarkümment tuhat aastat tehiskonnas elamist ei ole seda evolutsioonilist mälu kustutanud. Looduslähedus aitab ületada tehiskonnas elamise stressi ning aktiivselt maailma avastada.

“Ökokrati” projekti suur entusiast ja eestvedaja on Priit Adler Kuusalu vallast. Tema eestvedamisel toimub ka õpetajatele - läbiviijatele vastavasisuline koolitus. Projekti koostööpartnerid ja toetajad on SA KIK, Riigimetsa Majandamise Keskus, Keskkonnaministeerium, AS Tallinna Vesi, 79 omavalitsust ja veel paljud erinevad organisatsioonid.

Projekt kulmineerub mai-kuus Paunkülas, Luke pargis, Vokas ja Paralepa rannas läbiviidavate Puhta Metsa

Pidudega, kuhu oodatakse tänavu 15 maakonnast 78 omavalitsusest kokku 22000 last. Neli aastat tagasi oli Pärnu

Tänu “Ökokratile” teame, et prügi ei visata maha, oskame hoida vett ja vältida selle reostust ning seda, kes elab vees.

maakonnas ainult 2 osalejat: Lavassaare lasteaed-alkool ja meie, tänavu aga juba 15 kooli ja lasteaeda.

Tänu “Ökokratile” teame, et prügi ei visata maha, oskame hoida vett ja vältida selle reostust ning seda, kes elab vees. Sel aastal suundume metsa ja uurime, mida mets meile õpetab. Plaanis on kutsuda onu Raimo meile külla oma huvitavaid metsloomade videosid näitama, korraldame ka näituse puidust valmistatud esemetest ja metsast leitud huvitavatest okstest,

tuulepesadest, samblikest, taimedest jm. Kindlasti läheme metsa, “metsamooriga” on juba kokkulepe olemas, et ta tuleb lastele puudest, taimedest ja putukatest rääkima. Iga rühm teeb kollektiivse tööna metsateemalise plakati, ühtlasi kutsume osalema ka Tõstamaa keskkooli algklasse ja kõiki inimesi, kes hoolivad sellest, mis saab Eesti metsadest, linnaparkides kasvavatest puudest, või Amazonase vihmametsadest. Miks murtakse koduõuel kasvaval hõbekuusel latv, miks viiakse vana mööbel, külmik või autorehvid metsa, miks visatakse autoaknast praht välja ja kevadel on teeääred lihtsalt vastikud vaadata. Kes tõesti soovib plakati teha, saab selleks lasteaiast suure kartongilehe ja ka muud vajalikku. Töödest teeme kindlasti näituse. Tahame jätkata oma traditsiooni ning minna vanema rühma laste ja nende vanematega koos metsa istutama. Kindlasti koristame lasteaias lähedalt luitemet-

sast sinna kellegi poolt jäätud “varanduse”. Lisaks on meil nüüd palju raamatuid, mida lapsed iseseisvalt uurida-puuri-rida saavad.

Lasteaialapsi ja nende vanemaid ootab aga laupäeval, 28.aprillil kell 8.00 lasteaias väravas buss ning preemiaekskursioon Matsalu looduskaitsealale. Sõiduraha selleks saime Keskkonnainvesteeringute Keskuselt. Matsalu tutvume puisniiduga, läheme “Suitsulinnu” vaatlustorni metsalindude laulu kuulama, käime muuseumis ja peame heinaküüni juures piknikku. Kuna valla bussis on kohti 46, tuleb kiiresti end registreerida.

“Ökokrati” koos Reimann Retkedega kuulutab välja eseede konkursi ja Info Tauruse T-Galeriis on avatud rubriik “Mets õpetab” kuhu saab oma digifotod teistele näitamiseks üles panna. Rohkem sellekohast infot saab kodulehelt www.okokratt.ee

Aita Lind

lasteaias juhataja

Seekord veel sõbralikult...

Head raamatukogu kasutajad, kes on unustanud oma riiulisse raamatukogu raamatuid - palun tooge need ära! Vastavalt vallavolikogu määrusele on raamatukogul õigus nõuda viivist iga tagastamata teaviku eest üks kroon iga tähtjast üle läinud päeva eest. Lepime kokku, et momendil me veel viivist ei nõua, puhul kui tagastate raamatud enne 15. maid k.a. Kellel on käes mõned sellised raamatud, mida teil on vaja pikemaajaliselt kasutada ja nende järgi suurt nõudlust ei ole siis palun pöörduge pikenduse saamiseks raamatukogu

poole. Seda saab teha ka telefonitsi ja e-maili teel. Tel. 44 96 184, e-mail aip@tos-tamaa.ee.

Vallavolikogu määrusega on raamatukogul ka õigus võlglaste nimed avalikustada. Seda me peamegi tegema, kui te pole enne järgmise vallalehe ilmumist oma asju korda ajanud. See ei ole mitte suurest õelusest vaid sellepärast, et see tuleb odavam, kui margistatud meeldetuletuste saatmine.

Jätakuvalt sõbralikule suhtlemisele lootes,
Tõstamaa Raamatukogu

14. aprillil kohtus riigikogulane Mark Soosaar manijalastega, et täpsemat ülevaadet saada kalurite muredest. Soosaar lubas asuda kalurite probleeme lahendama, sest tekkinud olukorras, kus alla kümne nakkevõrkgu omanikud jäävad kutselise kaluri litsentsist ilma, ei oleks saarlasterl võimalik ennast ära elatada. Alternatiivsed leivateenimise ametikohad saarel puuduvad.

Tõstamaa mõisa viimane härra – Alexander Stael von Holstein

□ Eelmises Tõstamaa Tuulte numbris lubasin kirjutada pikemalt sellest, millest räägiti 15. märtsil toimunud avalikus loengus ehk siis Tõstamaa mõisa viimasest mõisahärrast Alexander Stael von Holsteinist ning sanskriti keelest. Alustan viimase mõisahärra looga päris algusest ning soovides saadud teadmisi teiega põhjalikult jagada, luban, et artiklit jätkub mitmesse lehenumbri. Head lugemist!

Stael von Holsteinide suguvõsa on vana aadlisuguvõsa, mille juured ulatuvad tagasi 12. – 13. sajandisse ning on pärit Saksamaa lääneosast. Esimesed teated Stael von Holsteinide suguvõsast Baltimaades pärinevad 16. sajandist. Tõstamaa mõisa ostis 1831. aastal Wilhelm Fromhold Stael von Holstein hoonel pikaajasetelt omanikelt von Helmersenidelt.

Tõstamaa mõisa viimane omanik Alexander Wilhelm August sündis uue kalendri järgi 1. jaanuaril 1877. aastal. Vana kalendri järgi sündis Alexander 1876. aastal jõulude ajal. Kuna viimane mõisahärra oli oma isiksuse poolest väga eriline, oli ka tema sünnilugu mittetraditsiooniline. Rahvajutu järgi oli mõisarahvas jõulude ajal sõitnud Viruna jahilossi, kus mõisaproual ootamatult sünnitus alanud. Alexander sündinudki jahilossis, mitte just kuninglikes tingimustes ning enneaegsena. Nooruke mõisahärra jäi aga varakult emata ning kasvas oma isa ja tädi hoole all Tõstamaal.

Oma esimese hariduse omandas Alexander 1885 – 1886. aastal Tallinnas kellegi Roseni erapansionis, mis oli mõeldud just aadlilaste harimiseks. Keelte peale oli poisil varakult annet: kodukeelena õppis ta selgeks saksa keele,

siis prantsuse keele, mis oli tollal aadlike hulgas väga moes ning ka eesti keele. Lisaks õppis ta koolis vene keelt, kreeka, ladina ning hiljem veel heebrea, sanskriti ja teisi idamaade keeli.

Peale pansionit õppis

Alexander
Tõstamaal 1888
või 1889.

noor mõisahärra edasi Pärnu Gümnaasiumis aastatel 1886 – 1894, kus omandas keskhariduse. 1894. aastal asus ta edasi õppima Tartu Ülikooli, kus oli tarkust omandanud ka tema isa August. Ülikoolis läks Alexander keelte-ajaloo

teaduskeskkonda, mis oli üpris ebatraditsiooniline valik, sest enamasti eelistasid aadlikud soliidsemaid erialasid nagu juura, arstiteadus vms.

Tegelikult Stael von Holsteinide perekond poisi valikuid heaks ei kiitnud, ent ka takistusi ei teinud, sest lootsid, et peagi otsustab noormees mõistlikuma erialavaliku kasuks. Seda aga ei juhtunud ning pere oli sunnitud noormehe valitud erialaga leppima.

Tartus alustas Alexander ka idamaade keelte uurimist ja õppimist. 1896. aastal suundus ta Tartust edasi õppima Saksamaale Berliini Ülikooli, kus õppis kolm aastat. 1900. aastal kaitses Alexander Halle Ülikoolis oma lõputöö, mis põhines vana india sanskriti keelsetel tekstidel ning temast sai doktorikraadiga idakeelte teadlane.

Peale kraadi omandamist otsustas Alexander tulla tagasi kodumaale, mis laiemas tähenduses hõlmas kogu Venemaad. Kuna Tõstamaal poleks idamaade keeltega midagi peale hakata olnud, asus sinne „tark parun“ tööle hoopis Peterburi Ülikoolis idateaduskonda.

Enne loengute andmist oli Venemaal kohustuslik sooritada vastava eriala magistriekksam, mis pidi tõestama pädevust sel ametil töötamiseks. Alexander sooritas eksami, kuid mitmetel põhjustel ei hakanud siiski paljude aastate jooksul loenguid andma, vaid töötas hoopis Venemaa Keiserliku Välisministeeriumi Aasia Büroos India seksioonis. Seal tegeles ta peamiselt tõlkimise ja dokumentatsiooniga. Teadustööd tegi ta oma vabast ajast.

Järgneb...

Liina Käär

Vana pilt jutustab

□ Sellel vanal pildil on Tisleri Liide oma teise abikaasa Arnold Evertiga. Pildistatud Arhangelski oblastis Puksa-Ozero vangilaagris, kus Liide teda korduvalt vaatamas käis.

Sõjaolukorrad sunnivad julgeid inimesi tegema ränki otsuseid, ikka selleks, et ellu jääda. Nii ka A. Evert. Ta oli Tondi sõjakooli kasvandik. 1935. aastast sõjalise õpetuse ja kehalise kasvatuse õpetaja Põltsamaa koolides. 1941. aasta juunist seotud sõjaga. Ta võinuks koos sakslastega Eestist lahkuda. Tema eesmärk oli ausalt töötada ja seeläbi õigustada enda olemasolu. Koos Siberisõidu hirmuga lootis ta olude muutmisele ja tegi raske valiku – meisterdas ise endale uue sünnitunnistuse ja uueks nimeks võttis Arthur Saksniit (uue sünnitunnistuse kirjutamiseks kasutas keedetud muna – see võtab teksti hästi külge ja nii sai soovitava tekstiga uue paberi teha). Tuli otsida uus elupaik.

Esialgu sai ta tööle Potsepa metškonda, sealt edasi Tõstamaa metškonda. Saatus tegi tuttavaks ülitööka ja asjaliku naise Liidega. Saksniidul oli hobune Bella, kes teda suuskadel edasi vedas. Tal oli ka lehm Tõmmik ja selle varandusega ta Lepaspeale Liide juurde kolis. Pulmad peeti 1947. Gluuni meenutab oma kasuisa kõige soojemate sõnadega: äärmiselt tark, andekas kunstivallas, joonistas hästi, laulis (oli väga musikaalne), oli pillimees ja muidugi ka hea puutöömees nagu Tisleri Juksi.

Varsti tuli küüditamine 1949 ja siis kolhooside tegemine. Lepaspea külast sai "Kevade kolhoos". Saksniit sukeldus töösse, oli ehitusbrigadir, raamatupidaja, tõlkis vene meeste kõnesid eesti keelde, oli näidendites, oli pillimees, kirjutas luuletusi. Elu edenes ilusti. Värava talu oli tühjaks jäänud, ka sealt tuli perele tööd juurde.

Ja ühel päeval varises kõik

Pilt vangilaagrist.
Liide Arnoldil
külaskäis.

kokku, sest leidis märguandjaid, et nii sirge ja rühikase mees on väikerelva omanik ning saksa ohvitser. Annab imestada, et varjunimi talle niigi palju tööd täis eluaastaid kinkis! 1953 ta arreteeriti (õnneks ei olnud enam Stalinit, muidu oleks ta maha lastud), Liide lubati vangi panna ja väike Gluuni lastekodusse saata.

Niisiis lõppes Arthur Saksniidu elu ja algas elu õige nimega Arnold Evert. Algas see otsusega 25 + 5 ja kestis üle kaheksateist ja poole aastat! Ülekuulamised olid kõik õõseti, kusjuures päeval ei lubatud magada. Äärmine kurnatus. Arnold on ise täpselt kõik üles kirjutanud, mis süüteod talle kaela taheti määrada. Gluuni on kirjutanud täpse ülevaate tolleaegsest Lepaspea elust, eelkõige oma kodust. Kirjas on Arnoldi laagrites vaatamas käimised. Gluuni ise oli seitse korda teda vaatamas käinud ja Liide kogu selle aja jooksul igal aastal. Liide käis ka üksinda, oskamata sõnakestki vene

Liide vend fotograaf Mihkel Agasild.

keelt, kaasas paberilipikud jaamade nimetustega ühest jaamast teise. Liide tegi ise pakikastid ja tema saadetud toiduained aitasid Arnoldi elus hoida. Arnold elas vangilaagris üle südameklapi rikke

(ravis seda Gluuni saadetud mesilaseema piimaga). Küll oli ta varem korduvalt kirjutanud kohtuorganitele palvekirju enda vabastamiseks vabaleksa ja tervisehäda tõttu. Kord öeldud, et ei saa

Ella ja Aleksander Kuura
(Juksi vend) koos külalise
Gluuniga.

seetõttu vabastada, et liiga vähe laagris oldud! Ta laulis ja juhatas laagriajal laulukoori, dirigeeris orkestrit, lavastas näitemänge ja tegi väga kaunist puutööd. Gluuni näitas tema meisterdatud imekauneid malendeid. Arnoldi vangilaagrid lõppesid ja 1972 jätkus elu Lepaspeal ikka töökalt, sest remonditi elumaja. 1983 aastal, mil nende juures käisin, ütlesid Liide ja Arnold, et nende vanaduspõlv on kõigi mugavustega (soe vesi, vannituba jm). Kuid neilt mõlemilt oli elust ära võetud üle 18 aasta. Gluuni osa neil muuraastatel pole võimalik ülehinnata. Arnold suri 81 aasta vanuses 1989 (haud Kilingi-Nõmmes). Arnoldi isakodus Viljandimaal Uusnas on loomisel Evertite suguvõsa muuseum (sinna on rajatud ka oma perekonna kalmistu). Muuseumi rajab Arnold Everti onu pere. Ka Gluuni annab omalt poolt Arnoldi elu valgustava materjali sinna tulevikule säilitamiseks ja meeldetuletamiseks, mida kõike teeb sõda inimestega.

Liide oli pärit kaheksalapselisest perest. Veel mäletatakse ümbruskonnas Liide fotograafist venda Mihkel Agasilda (sünd. 1910). Ta liikus sageli Tõstamaa ja Tõhela kandis. Aegsasti teata-

sid inimesed perest peresse fotograafi tulekust. Vaadake endi perede vanu fotosid, nende tagaküljel on sageli pits, et "Foto M. Agasild". Peale sõda lahkus ta Eestist Kanadasse, kus tegutses värivitevisiooni valdkonnas ja ka fotograafina. Abiellus seal eestlannaga ja sai kasupoja. Suri Torontos 1980 -ndate aastate keskel.

Veel mäletatakse ka Tisleri Juksi venda Aleksander Kuurat ehk alati lõbusat pillimeest ja naljameest Sassi. Küll ohatud ümbruskonnas, et mis sellest poisist küll saab – vend Juks nii tubli töömees aga Sass hoopis teisest puust! Kuid elu läks nii: sõjasegadused viisid ta oma Ellaga Rootsi (tegutses galvaanika alal), seal edasi väikese laevaga Kanadasse. Naine ja laps olid laeva külge kinni seotud, et torm neid üle parda ei kukutaks, see eluga pääsemine olnud kui muinasjutusõit pähklikoorega. Elu algas tal töölisena, jõudis oma ehitustevõteteni, sai miljonäriks. Suri 1990 -ndate aastate keskel oma luksuslikus kodus Montreals. Gluuni külastas oma kahte onu 1978. aastal.

Nii käis sõda läbi pea iga Eestimaa pere.

Vaike Hang

Kulu põletamine on keelatud alates lumesulamisest

□ Igal kevadel saavad päästjad hulgaliselt väljakutseid kontrolli alt väljunud põlengutele, mis on alguse saanud tuleohutusnõuete mittetäitmisest kulu ja prahi põletamisel.

Kulu põletamine on igal juhul ohtlik ning võib kaasa tuua suuri kahjusid. Kulu ja prahi põletamisel tuleohutusnõuete mittetäitmise tagajärjel on maha põlenud elumaju. Oskamatus ette näha tuletegemise võimalikke tagajärgi on põhjustanud inimeste hukkamist ning toonud kaasa korvamatut kahju looduskeskkonnale. 2006. aastal registreeris Päästamet Eestis ligi 5000 kulupõlengut, mille tagajärjel hukkus 4 inimest, neist 3 Lääne-Eestis. Ka sel aastal on kulupõleng nõudnud ühe inimese.

Kulupõletamine on keelatud alates lumesulamisest kuni sügisvihmade saabumiseni ehk ajal, mil looduses on tuleohtlik aeg. Tuleohtliku aja alguse määrab Eesti Meteoroloogia ja Hüdroloogia Instituut (EMHI).

Iga inimene peab teadvustama, et lume alt välja sulanud kulu kuivab kevadpäikesel ja tuule mõjul kiiresti ning on väga kergesti süttiv. Süttides levib kulutuli soodsas tuule korral väga kiiresti ning vahel mitmes suunas, mis on peamiseks põhjuseks, et sageli väljub kulupõletamine kontrolli alt. Siiski saab kõige paremini tuleohtu vältida õigel ajal heina niites ning kuiva kuluheina kokku riisudes. Sama käib ka põhu ja muu prahi põletamise kohta.

Tuletegemisel tuleb eelkõige kinni pidada omavalitsuse territooriumil kehtivatest heakorreeskirjadest. Kulu ja prahi põletamine võõral maal on igal juhul keelatud. Maaomanik peab mõistma, et kulu või prahhi süüdates langeb kogu vastutus tuletegitajale ning ka kõiki tuleohutusnõudeid järgi-

des võib kulupõletamine ohtu seada meie endi ja kaaskodanike hooned, samuti metsad. Seega soovitame jälgida ka naabreid, kas nemad kulu põletamise keelust kinni peavad.

Päästeteenistuse hinnangul oleks parim lahendus, kui maaomanik suudaks oma maad niimoodi hooldada ja harida, et ohtlik kulupõletamine ei oleks üks tema kevadtöödest.

Lääne-Eesti Päästikeskus paneb kõigile südamele, et kulu põletamine on äärmiselt riskantne tegevus, mille tagajärjel on inimesed kaotanud elu ja ilma jäänud kodust.

2006 aastal hukkus kulupõlengute tagajärjel Eestis neli inimest, neist kolm Lääne-Eesti piirkonnas.

◆ 29.aprillil 2006 kell 17:25 teatati kulupõlengust Saaremaal Varpe külas. Põles 1 hektar kulu, kustutustööde käigus leiti hukkunud taluperemees.

◆ 7.mail 2006 kell 15:42 teatati tulekahjust Pärnumaal Tõstamaa vallas, kus põles elumaja ja kuur. Majast toodi hukkununa välja vanem meesterahvas. Kuur hävis põlengus, elumaja muutus elamiskõlbmatuks. Tulekahju sai alguse kulupõlengust.

◆ 9.mail 2006 kell 16:39 sai häirekeskus teate kulutulekahjust Raplamaal Arankülas. Põles 60ha kulu ja 40ha metsa, ühe majapidamise hoovist leiti hukkunud naine. Samas hoovis hävis tules kaks kõrvalhoonet, elumaja suudesti tulest päästa.

Lääne-Eesti Päästikeskuse ennetustöö büroo

Silmad lahti ja vaatama

□ See ei ole ilmselt kellelegi uudiseks, et kodus on hea olla. Samamoodi ei ole üllatuseks, et tõenäoliselt paljud meist soovivad ringi reisida ja avastada uusi kohti. Ka mina pole siin mingisugune erand, sest on kaks asja, mida ma tõeliselt naudin. Esiteks mulle meeldib kodus olla ning teiseks jumaldan ma mööda maailma ringi kolamist. Ei saa öelda, et ma Euroopast kaugemale oleks saanud. Heakene küll, Egiptuses käisin, kuid kõik ülejäänud reiseid on siiski jäänud vaid ühte maailmanurka - Euroopasse. Ja te ei kujuta ette kui palju on isegi sellest Euroopa-nurgakesest õppida!

Toon näite ühe Belgia linnakese, Geel'i (loe 'hiil') kohta. Seal linnas elab umbes 35000 elanikku ning minule teadaolevalt ei asu seal ühtegi maailmaklassi vaatamisväärsust - pole seal Eiffeli torni, Brandenburgi väravaid ega isegi midagi sarnast belglaste endi Pissiva poisiga, mis on üks Brüsseli peamisi turismiattraksioone (käisin seda tegelikult ikka ise Brüsselis vaatamas ja ostsin mälestuseks isegi ühe sellise pissija koju akna peale). Ometi on selles linnas (Geel'is siis) palju sellist, mis tegi minu elu seal kahe nädala jooksul äärmiselt põnevaks.

Esiteks loomulikult põhjus, miks ma seal linnas olin. Nimelt toimus seal ka intensiivprojekti, mille raames said kokku üheteistkümne erineva riigi sotsiaaltöö üliõpilased ja õppejõud ning kes siis kümne päeva jooksul koos arutlesid sotsiaalse tõrjutusega seotud probleemide üle. Samuti õppisid nad tundma belglasi ja nende müstilist hingeelu ning jagasid ühiselt oma rõõme ja muresid hoolimata erinevast kultuurilisest taustast. Valitses tõeline kultuuride Paabel, kus igaüks sai olla täiesti individuaalne oma keele ja kommetega (võid lugeda ka: vabalt omas keeles lobiseda ja rahvustoite, st eesti kom-

me, kiita).

Teiseks sain ma teada, et igas inimeses on midagi, mida tasub arendada ja mis teeb just tema eriliseks. Meil oli suurepärane võimalus näha üht teatrietendust, kus näitlejateks olid viisteist Down'i sündroomiga noort. Enam kui tunni vältel etendasid nad kaks etüüdi, millest esimene rääkis kaasaegse maailma infoküllusest ning teine sellest, et igaühel meist on oma unistused ja unenäod. See oli võimas kogemus! Hoolimata sellest, et olen sotsiaaltööd õppinud ja sellega kokku puutunud päris mitu aastat, ei oleks ma ealeski arvanud, et need inimesed, kes ei mahu kaasaegse maailma normidesse, suudavad panna mind mõtlema ja tundma asju, mida muidu otsiksin uskult tarkadest loengutest või raamatutest. Sel õhtul tundsin, et minu silmadelt võeti veel ühed klapid vähemaks ning seda nii etüüdide sisu kui eriti just nende näitlejate pärast. Need noored suutsid hoolimata oma puudest tõestada, et nad on andekad ja nad oskavad midagi nii hästi! Minus tekkis küsimus - aga mina? Kas mina olen

milleski nii hea nagu nemad on seda näitlemises?

Kolmandaks üllatas see linnake mind oma inimestega. Selleks kaheks nädalaks oli üle Euroopa kohale sõitnud 80 noort tudengit, kes kõik majutati külalisperedesse. Ma usun, et sellise majutuse organiseerimine võttis korraldajatel tohutult energiat, aga belglased on külalislahked ja nad on inimesed, kellega tasub sõprust sobitada! (loe lisaks: nendega on ka pool ööd pubis lahe aega veeta☺)

Neljanda ning tunduvalt proosalisema uue kogemuse sain tänu oma tagumikule. Geel'is on täiesti tavaline asi iga ilmaga ja igal võimalusel jalgrattaga sõita. Kuna ülikool, kus meie loengud toimusid, asus linna servas, siis liiklesime selle kahe nädala vältel ainult jalgratastel. Pean tunnistama, et esimesed kaks päeva oli ikka kole küll läbi vihma kooli poole vända, sest minu mugavust armastav tagumik oleks palju meelsamini autoistmele potsatanud... Aga ilmad läksid peagi väga ilusaks, pepule kasvas parknahk peale ja lõpuks nautisin jalgrattaga Belgia väikelinna liiklust nii,

et töötasin ka kodus rohkem jalgrattaga sõita. Pakkuge kas ma seda teen nüüd ka?:P

Tegelikult on need neli eelpool toodud kogemust on vaid osakesed minu emotsioonidest Geel'is. Kõik päevad Belgias olid täis pisemaid ja suuremaid episoode, kus ma jälle omaette silmi pungitasin ja ohhetasin: „Täitsa lõpp, Eestis on asjad ikka täiesti teistmoodi!” või „Khm, kodus oleks küll palju mugavam/ebameeldivam/maitsvam/koledam/ jne jne”.

Kokkuvõtteks võin aga öelda, et ma õppisin jälle midagi olulist enda jaoks juurde ja see tunne on superhea. Ma ei ütle täpselt, mis need konkreetsed õpitud asjad on, kuid ma tõdesin, et minust saaks ilmselt maailma kõige avarama silmaringiga inimene, kui mul oleks igas linnakeses või külakeses võimalus niimoodi paar nädalat veeta. Kahju ainult, et vanajumal inimesele nii lühikese eluea on andnud...

Kultuurisupis suples,
Liina Käär

Suitsuandur päästab elu

□ Suitsuandur on patareil töötav väike seade, mis annab tulekahju tekkimisest juba varakult märku. Tulekahjude statistika näitab, et sageli tekivad tulekahjud öösel, mil inimesed magavad ja seetõttu ei pruugi seda ise avastada. 2006. a hukkus Pärnumaal tules 18 inimest. Eluhoone tulekahjudele oli mullu Pärnumaal kokku 135 väljakutset. Sel aastal on Pärnumaal tules elu kaotanud kaks inimest.

Põlemisega kaasnev suits ja põlemisgaasid pigem uimastavad kui äratavad magaja ülesse. Odavam elupäästja on suitsuandur, mille vali helisignaali äratav magaja ja annab toas viibijale tulekahjust teada. Tulekahju kiire avastamine vähendab oluliselt ka tuleõnnetusest tingitud varalist kahju.

Suitsuandur tuleb kinnitada lakke minimaalselt 0,5 meetri kaugusele seinast ning neid peaks jaguma igasse eluruumi ja koridori. Juhul kui Teil on ainult üks andur, tuleks see ülesse panna magamistoa vahetusse lähedusse, nt: magamistuppa viivasse koridori või sellele eelnevasse ruumi. Kööki ei tasu andurit panna, kui seal puudub korralik ventilatsioon, kuna andur võib reageerida ka toiduaurudele põhjustades niimoodi valehäireid. Suitsuanduri eesliku häire korral tuleb ruum kiiresti ära tuulutada ja võtta korra andurist patarei välja. Kui ruumis enam suitsu

ei ole, tuleb andur uuesti töökorda seada ning lakke tagasi kinnitada.

Kuna suitsuandur töötab patareiga, mis peab vastu umbes aasta, peab mees pidama, millal andur sai üles pandud ning ei tasuks ära ehmata, kui andur hakkab piiksuma. Patarei tühjenemisest annab andur ise märku, esialgu suhteliselt harvade ja vaiksete piiksudega, hiljem need sagenevad. Sellisel juhul tuleb andur laest alla võtta ning vana patarei uue vastu vahetada ning proovida testnupule vajutades, kas andur hakkab tööle.

Meeles tasub pidada seda, et suitsuandurist on abi tulekahjude kiiremal avastamisel vaid siis, kui see on töökorras ning korralikult ja õigesti kohta ülesse pandud.

Kuigi alles 2009 aasta juulist muutub suitsuandur eluruumides kohustuslikuks (Vabariigi Valitsuse 27. oktoobri 2004. aasta määruse nr 315), soovitab Lääne-Eesti Päästkeskus kõigil juba nüüd paigaldada oma koju suitsuandur, et kaitsta enda ja oma lähedaste elu ning vara.

Sinu kodu turvalisus on
Sinu enda kätes!

Piret Seire

Lääne-Eesti Päästkeskuse
ennetustöö büroo

Reedel 20. aprillil kell 16
oodatakse kõiki
huvilisi koristama
Kõpu kiriku ümbrust

21. aprillist alustab
jäätmepunkt
jälle tööd.

Oleme avatud 10.00-12.00.
Kui sulle aeg ei sobi, lepi kokku Kaleviga
tel 52 23 024

VÕRKPALL

Tõstamaa võrkpallurid Varbla turniiril

14. aprillil toimunud traditsioonilisel naabervalla võrkpalliturniiril osalesid nii Tõstamaa nais- kui meeskond.

Naiskond koosseisus **Kristiina Lepik, Evelin Liländer, Lagle Adler, Kätlin Jürgens, Siret Torilo, Kristel Jürgens** saavutas teise koha. Üllatuse nii pealtvaatajatele kui ka endile valmistas Tõstamaa meeskond, kes tuli turniiri võitjaks. Mängisid **Janek Jaansoo, Kaupo Põltsam, Valvo Volgerad, Ago Adler ja Toomas Rõhu**.

LÖKKE TEGEMISE OHUTUSNÕUDED

□ Lökete tegemisel tuleb tagada ohutud vahemaad hooneteni ja metsani; lõket tohib teha hoonetest vähemalt 15 meetri kaugusel ja metsast 30 meetri kaugusel.

Mitte mingil juhul ei tohi põlevat lõket jätta järelevalveta ning käeulatusse tuleb varuda esmased kustutusvahendid (nt: ämber veega, kustutusluuad, märjad oksad). Samuti tuleb peale põletamist lõkkease uuesti süttimise vältimiseks hoolikalt kustutada. Lõket tohib teha tuulevaihke ilmaga, lõkkease tuleb ümbritseda mittesüttiva pinnasega (muld, liiv, savi), samuti peab arvestama lõkkest lenduda võivate sädemetega.

Oluline on jälgida, et lõkkest ei saaks alguse kulupõleng. Enne rohket suitsu tekitava risu, põhu jm põletamist peab veenduma, et tekkiv suits ei häiriks teisi inimesi ja liiklust.

Lääne-Eesti Päästkeskuse ennetustöö büroo

GNLD International

LAUPÄEVAL, 21.-el aprillil 2007, KELL 14:00
Tõstamaa rahvamajas

LOOUSTOODETE TUTVUSTUS

Saab näha ja proovida GNLD loodustlikke ja allergiavabu tooteid:

KODUPUHAUSTUSVAHENDID
IHU- JA NAHAHOOLDUSVAHENDID
TOIDULISANDID
KAALUKONTROLLITOOTED

Juttu tuleb teadetest, millest paljusid oma igapäevaelus sageli kasutame, kuid teadliku valikuga võime säästa ja tugevdada oma tervist ning hoida kokku raha. Samuti tuleb juttu lisaasustuleku- võimalusest! ÜRITUS ON TASUTA.

Korraldaja: Marie Kand-GNLD Sõltumatu Eduainstituut 2007, Senior Manager
Nobil: 55 35 636; E-mail: mariekand@gmail.ee

Aprillikuu juubilarid

ELLA KOLLO	94	Päraküla küla
HILDA PINN	91	Värati küla
JAAN KÜTT	86	Tõhela küla
JÜRI SALK	85	Männikuste küla
LINDA ESTAM	85	Tõstamaa alevik
ARTUR LAAN	83	Kavaru küla
SALME KASELA	80	Seliste küla
JUTA KASE	80	Päraküla küla
ENDEL ANDRESE	80	Seliste küla
VELLO LAPP	77	Tõstamaa alevik
HEINO MIIDO	76	Tõstamaa alevik
VAIKI KRUUSMA	76	Tõstamaa alevik
ÕILME VAARMAA	76	Pootsi küla
EDI TÕNISMAA	75	Pootsi küla
ENDEL RAAVIK	74	Tõstamaa alevik
ELMAR KULD	74	Männikuste küla
HELDI KIIRATS	74	Tõstamaa alevik
ARNO GUUTMANN	73	Tõstamaa alevik
AINO RAAVIK	73	Tõstamaa alevik
ELVINE HANNUS	73	Pootsi küla
JAAN VIMM	72	Pootsi küla
IVA KALBACH	71	Tõhela küla
LEMBIT PALUSALU	71	Seliste küla
EDUARD METSAMÄGI	70	Kavaru küla
MILVI KÄÄR	65	Seliste küla
HEINO KARUS	60	Ermistu küla
EHA SIRELI	55	Rammuka küla
URMAS REINFELDT	50	Tõstamaa alevik
TATJANA MATVEJEVA	50	Tõstamaa alevik
ELVI NIIT	50	Manija küla
ENNO ALAS	50	Manija küla

Sillametsa talu Pootsist alustab

**igakevadist
taimede müüki.**

*Sortiment ja kogused
suuremad kui kunagi varem.*

*Olete oodatud igal ajal, süski parim aeg on õhtuti
Müügipäevad Tõstamaal on alates
11.maist kuni jaanipäevani reedeti kell 10-12
Tõhelas 11. ja 25. mail, 8 juunil kell 12.30
Info tel 5280086, 44 96354*

Ilusat kevadet soovides

Milvi

**LÄÄNE PIIRIVALVEPIIRKOND OOTAB
PÄRLSELJA NOORTELAAGRISSE
TÖÖLE SUVEHOOAJAKS
(mai - september)
KOKKASID, KORISTAJAID
JA KÕOGITÖÖLISI.
TÄPSEM INFO TEL:
4458158; 5123136.**

LEO LANGUS
07.08.1954 – 18.03.2007
JAAK PREMET
29.05.1949 – 28.03.2007
AKSIINE PULK
05.03.1918 – 04.04.2007

